

OP REIS MET 'DEN ROODEN VOGELAER'

Een komedie in drie bedrijven

door

LUC PREVOO
i.s.m. Het Voerens Amateurtoneel

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **OP REIS MET 'DEN RODEN VOGELAER'** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **LUC PREVOO i.s.m. Het Voerens Amateurtoneel** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2023/0220/015
ISBN 9789038516868

Copyright: © 2023 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 8 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(3à5 dames – 3à5 heren)

FRANSIE (M/V) – Fransie is de buschauffeur en eigenaar van busmaatschappij Den Rooden Vogelaer. Hij/zij is door Claudia gevraagd een reis naar Lourdes te verzorgen. Fransie is de broer/zus van Ruben, de zoon/dochter van Annie en stiefzoon/dochter van Leo

CLAUDIA (V) – Reisleidster. Claudia doet stage voor haar school en heeft de opdracht gekregen een reis naar Lourdes te organiseren. Als deze opdracht niet lukt zal ze een onvoldoende halen voor haar stage en zakken. Dit probeert ze te voorkomen.

ANNIE (V) – De moeder van Fransie en Ruben. Deze hebben geregeld ruzie en zij staat daar altijd met harde hand tussenin. Ze weet als geen ander hoe deze ruzies weer te sussen.

LEO (M) – De vader van Ruben en de stiefvader van Fransie. Hij heeft altijd een voorkeur gehad voor Ruben en dat laat hij 'subtiel' merken. Hij is gepensioneerd café eigenaar, maar kan de zaak nog niet met rust laten.

RUBEN (M/V) – De eigenaar van het café op het plein. Hij/zij wilt het café graag runnen maar zijn/haar vader bemoeit zich daar nog best veel mee en de rest van de familie werkt ook niet mee.

DENNIS (M) – Het neefje van Claire en is ongeveer verplicht om mee te gaan naar Lourdes om weer een fatsoenlijke jongen te worden. Zodra hij Claudia ziet is het liefde op het eerste gezicht en die liefde is wederzijds. Zijn hele gedrag verandert direct.

CLAIRE (V) – Claire is de tante van Dennis en tevens henderziend. Claire heeft de ouders van Dennis beloofd om hem mee naar Lourdes te nemen en goed op hem te letten. Ze heeft haar tarotkaarten mee en is niet bang die te gebruiken.

PASTOOR AANDENKERKE (M) – De pastoor van het dorp. Hij gaat vaak mee naar Lourdes. Al zal deze reis wat meer verrassingen hebben dan normaal gesproken.

DECOR

Het decor stelt een kerkplein voor. Aan de linkerkant is een café gevestigd met terras op het plein. Het terras bestaat uit minimaal 2 tafels en 5 stoelen. Dit mogen er ook meer zijn. Tegen de achterwand staat een kerk en de pastorie. Beide met een eigen ingang. Op het plein staat tussen de terrasmeubels door een bus voor minimaal 6 personen en chauffeur. Deze bus staat met de neus richting terras. Aan de zichtbare zijkant is een klep voor de bagage. De ingang voor passagiers is aan de andere kant (niet zichtbaar vanaf de zaal). Het terras moet zo opgesteld kunnen worden dat er voor de bus geen ruimte meer is om weg te rijden.

UITGEBREIDE VERHAALLIJN

Op reis met den Rooden Vogelaar begint als alle passagiers langzaam aan komen lopen met hun koffers. Daarbij zit ook de oude eigenaar van het café die net een foutje heeft gemaakt met een bestelling. Er zijn 20 vaten speciaalbier geleverd in plaats van 5. Dit moet worden opgelost voordat de reis naar Lourdes begint.

De oplossing voor deze grote hoeveelheid vaten is nabij als er een koper gevonden wordt in Frankrijk. Gelukkig staat er een bus klaar naar Lourdes en worden de extra vaten stiekem in de bus geladen. Het feit dat de koffers dan niet meer passen is bijzaak.

Het kost best veel moeite om iedereen eindelijk goed de bus in te krijgen en de bus staat op het punt om te vertrekken maar de motor begeeft het de passagiers zijn gestrand zonder dat de bus een meter gereden heeft.

De sleepwagen wordt gebeld maar het duurt even voordat deze komt en ja probeer dan de tijd maar eens te doden. Het plannetje om de vaten speciaalbier in Frankrijk te krijgen is mislukt en de vaten worden net zo stiekem ook weer uitgeladen. Niemand lijkt het door te hebben.

Ondertussen is er een reisleidster in paniek omdat ze voor deze reis een voldoende moet krijgen om te slagen voor haar studie. Gelukkig heeft ze een nieuw vriendje gevonden die dat wel even voor haar oplost.

En om het verhaal af te maken heeft ons medium om de tijd te doden haar tarotkaarten gelegd bij een aantal medereizigers en daar is een nogal sappig verhaal uitgekomen. Het blijkt namelijk dat onze buschauffeur buiten het huwelijk is verwekt en dat zijn/haar moeder 9 maanden daarvoor op vakantie was, samen met mijnheer pastoor...

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: OPENING

(Het doek gaat open. Op het podium staat de bus geparkeerd en Fransie is deze druk aan het poetsen met een doek. Hij heeft een hoofdtelefoon op en zingt luidkeels mee met een nummer naar keuze. Aan de cafédeur hangt een bordje 'gesloten'. Van achter uit de zaal komt Claudia aangelopen. Claudia heeft een klembord in haar handen, een fluitje aan een koordje om haar hals en een headset op. Ze stopt achter Fransie. Die heeft niets door.)

CLAUDIA: Ahum... *(Fransie heeft niets door)* Ahum... *(Fransie heeft nog steeds niets door. Claudia kucht harder)* Ahum...

FRANSIE: *(schrikt)* Wil je me niet zo besluipen?

CLAUDIA: Oh sorry, dat was niet de bedoeling. Ik ben Claudia, bent u de chauffeur van dit euh... *(probeert een compliment te vinden)* Voertuig?

FRANSIE: Ja dat klopt. Busreizen Den Roden Vogelaer staat altijd voor u klaar. *(Hij heeft deze slagzin zelf bedacht en is daar trots op)*

CLAUDIA: Ah fijn, dan bent u diegene die ons naar even kijken... *(rommelt tussen haar papieren)* naar... *(spreekt het letterlijk uit)* 'Loerdes' brengt?

FRANSIE: Loerdes? Nee, deze bus gaat naar 'Lourdes'. *(correct uitgesproken)*

CLAUDIA: Hoe kan dat nu? Hier staat toch echt opstapplaats: 15 april 10:00 Kerkplein *(naam gemeente invullen)*. Bestemming: Loerdes.

FRANSIE: Wat is dat voor een zwaar geval. Hier zeggen we gewoon Lourdes.

CLAUDIA: Fijn, dan is dat opgehelderd, denk ik dan. Ik ga binnen alles klaarmaken.

(Fransie gaat verder met het schoonmaken van zijn bus en Claudia gaat de bus in.)

Scène 2: PAPA EN MAMA GAAN OOK MEE

(Van achter uit de zaal komt een koppel van middelbare leeftijd opgelopen. Leo is druk aan het bellen en loopt voorop, achter hem komt Annie aangelopen die moeite heeft de twee koffers die ze alleen moet dragen mee te nemen.)

LEO: *(aan de telefoon)* Nee, Ik heb het u nu al 10 keer gezegd. Ik heb 2 vaten besteld, geen 20. Hier kan ik een jaar mee doen. *(wacht op reactie aan de andere kant)* Ik heb daar geen boodschap aan. U regelt het maar verdomme. *(tegenpartij verbreekt de verbinding, Leo draait zicht om naar zijn vrouw)* Geloof jij dat nu, ze hebben 20 vaten bier geleverd, hoe krijgen we dat ooit op?

(Annie is te druk met de koffers om een reactie te geven. Inmiddels zijn ze op het podium aangekomen, Leo verdwijnt direct in het nog gesloten café en Annie zet de koffers bij Fransie en geeft hem een dikke knuffel.)

ANNIE: Hé schat, is dit hem nu? *(bewondert de bus)*

FRANSIE: Ja, Busreizen Den Rooden Vogelaer staat altijd voor u klaar.

ANNIE: Mooi hoor, het wordt nog eens wat met jou. Nu nog een leuke meid in je leven, wat wil je nog meer. *(wijst richting zaal)* Ik liep net langs een leuke meid, dat was echt wat voor jou. Kijk daar is ze. Zal ik haar eens vragen... *(wil het podium aflopen)*

FRANSIE: *(geïrriteerd)* Mam, alsjeblieft zeg. Dat kan ik heus zelf wel.

ANNIE: Allez, ga dan hé. Ik wacht wel.

FRANSIE: Nu niet hé, ik ben mijn bus aan het poetsen. Waar is pap eigenlijk? Ik dacht dat die ook mee ging?

ANNIE: Ja, waar denk je? In zijn café natuurlijk. Er is iets mis gegaan met een bestelling. Ze hebben gisteren 20 vaten bier geleverd gekregen in plaats van 2.
(Leo en Ruben komen uit al discussiërend uit het café. Ruben heeft een bestelbon in zijn handen. Leo draait het gesloten bordje om. Het café is open. Fransie en Annie leggen intussen de koffers in het laadruim van de bus.)

RUBEN: Ja, hier staat het: 20 vaten bier. Je hebt ze echt besteld. Zeker weer met je dikke vingers op het toetsenbord zitten rammen.

LEO: Ja verdomme, en nu? Hoe gaan we die 20 vaten bier kwijtraken voordat ze verlopen?

RUBEN: Je had het mij ook laten doen. Het café is nu officieel van mij. Daar hoef jij je niet meer mee te bemoeien.

(Leo gaat, nog steeds boos, het terras klaarzetten.)

(ook nog steeds boos) Dat bedoel ik nu! Laat mij dat nu maar doen. *(Trekt de tafel uit de handen van Leo)*

(Leo loopt terug naar Annie terwijl Ruben het terras verder opbouwt.)

FRANSIE: Ah, daar ben je pa. Je gaat toch wel mee hé? Je hebt het beloofd.

LEO: Ja... *(Kijkt naar Ruben, die nog steeds het terras aan het klaarzetten is en zegt twijfelachtig)* Dat heb ik beloofd ja...

(Intussen komt Dennis stiekem aangelopen en hij verdwijnt, zonder dat iemand hem gezien heeft in het café.)

FRANSIE: *(ziet wat Ruben aan het doen is en reageert boos)* Zeg wat is dat nu... *(doelend op het terras)* Zo kan ik toch niet weg met mijn bus.

RUBEN: Ik heb een vergunning om mijn terras hier op te zetten. Als je het daar niet mee eens bent ga je maar naar de gemeente.

FRANSIE: Oh ja, laat eens zien dan.

RUBEN: Verdomme, man doe toch niet zo moeilijk. *(gaat met tegenzin naar binnen om zijn vergunning te halen)*

FRANSIE: Zo, die is weg.

(Fransie begint het terras op te ruimen. Zodra het terras opgeruimd is komt Ruben weer terug)

RUBEN: *(heeft de vergunning in zijn handen en laat deze aan Fransie zien)* Hier kijk, alles in orde.

(Fransie is sprakeloos.)

Mag jij je bus hier eigenlijk wel neerzetten? Waar is jouw vergunning?

FRANSIE: Wacht maar. *(gaat woedend de bus in)*

(Ruben bouwt het terras weer op. Fransie komt terug als het terras weer staat.)

Hier, kijk 'Aanvraag ingebruikname openbaar domein'. *(en laat het trots zien aan Ruben)*

RUBEN: Wacht eens even. Dit is alleen een aanvraag, waar is je bevestiging?

FRANSIE: Bevestiging? Ik heb dit 6 weken geleden aangevraagd, ik heb nog niets terug gehoord. Dus dan is alles in orde.

RUBEN: Jaja, zo werkt het helaas niet. Het ziet er naar uit dat je weg moet met je bus.

FRANSIE: Jij wilt een bevestiging. Hier heb je een bevestiging. *(Hij begint de tafels om te gooien)*

LEO: *(begint zich ermee te bemoeien)* Fransie, je sloopt het hele terras. Laat Ruben zijn terras opzetten.

FRANSIE: Luister je überhaupt wel naar wat ik zeg? Ik kom zo niet weg met mijn bus.

LEO: Dit café heeft een vergunning voor dit terras. Ruben heeft alle recht om dit terras hier neer te zetten zonder dat jij het sloopt.

FRANSIE: *(is buiten zichzelf)* Dat kan jij makkelijk zeggen, dit café is jouw leven. Als je je nu eens iets meer met dat van mij zou bemoeien.

ANNIE: Fransie, biedt nu direct je excuus aan. Zoiets zeg je niet tegen je vader.

FRANSIE: Bekijk het allemaal maar. *(wil de bus in)*

ANNIE: Fransie, je blijft hier. We gaan dit uitpraten. Hup, allemaal het café in. Wat moeten de mensen wel niet denken.

RUBEN: Dat komt mijn café niet in, dan gaat hij daar alles slopen.

ANNIE: *(spreekt zoals alleen een moeder dat kan)* Mond dicht. Ik ben nog steeds je moeder. Iedereen naar het café. NU!

(Ruben, Leo, Annie en Fransie verdwijnen in het café. Onder lichte dwang van Annie)

Scène 3: DE REST ARRIVEERT

(Tante Claire komt van achter uit de zaal en is duidelijk op zoek naar iemand. Als de ruimte er is zou ze zelfs onder stoelen of tussen rijen door kunnen lopen om te zoeken.)

CLAIRE: Dennis... Dennis... Waar ben je? Kom nu te voorschijn. Ik heb je moeder beloofd om goed op je te passen. Kom nu. *(geen enkele reactie)* Weet je wat, ik doe mijn ogen dicht, tel tot 10 en als je dan voor me staat zal ik niemand vertellen dat je weggelopen bent. *(sluit haar ogen)* 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. *(opent haar ogen weer maar nog steeds geen Dennis)* Potverdriebubbeltjes, waar zit die jongen toch?

RUBEN: *(heeft Dennis bij de kraag gevat en zet hem zo buiten het café)* En blijf weg verdomme, wie gaat nu met zijn mond onder de tap hangen?

CLAIRE: *(merkt Dennis op)* Oh daar ben je. Wat moet ik toch met jou. Moet ik je soms

met een ketting vastmaken aan de bus? Dan weet ik tenminste zeker dat je mee gaat.

DENNIS: Je doet maar.

CLAIRE: Ga onze koffers nu maar halen ze staan daarachter nog.

DENNIS: Moet ik echt mee? Ik heb daar zo geen zin in. Ik kan thuis lekker op de Nintendo.

CLAIRE: Ja, je moet. Je moeder heeft genoeg van al die schietspelletjes van jou. Ik heb haar beloofd om jou mee te nemen, zodat je misschien eindelijk eens een keer een ordentelijke jongen wordt. Ga de koffers halen.

(Claire ploft neer op de enige stoel die nog rechtop staat. Dennis sloft naar de achterkant van de zaal. Achter in de zaal aangekomen pakt hij de 2 koffers en loopt op zijn gemak met veel gezucht weer terug terwijl het spel doorloopt. Pastoor Aandenkerke komt op vanuit de kerk.)

PASTOOR: Goedemiddag alle... Alleen? *(Ziet dat alleen Claire aanwezig is)* De bus vertrekt over een paar minuten. Waar is iedereen?

CLAIRE: Mijn neef is de koffers halen, voor de rest heb ik nog niemand gezien.

(Op dat moment vliegt er een barkruk door de openstaande cafédeur naar buiten Claire en Pastoor Aandekerke schrikken en Claire vlucht de kerk in.)

Scène 4: HEILIGE MARIA

(Uit de bus komt Claudia.)

CLAUDIA: Alles is klaar we kunnen instappen... *(ziet dat er niemand is)* We vertrekken zo. Waar is iedereen?

PASTOOR: Ah, jij bent Claudia. Ik wilde je net even spreken. Maak je maar niet ongerust. Het komt vast en zeker allemaal in orde. Er is hier net iemand in paniek weggelopen omdat er barkruk over het plein vloog. Ik ga kijken of ik ze kan vinden.

CLAUDIA: Maar we gaan zo vertrekken. Dat kan toch niet? Waar is die buschauffeur? *(ze loopt over het podium heen en zoekt Fransie)* Chauffeur... chauffeur... Chauffeur!

(Op dat moment is Dennis aangekomen met de twee koffers die hij eerst met veel moeite op het podium sleept, maar zodra hij Claudia ziet direct veel minder moeite heeft om ze op te tillen.)

DENNIS: Hé Hallo daar.

CLAUDIA: Hallo, ga je ook mee met deze reis.

DENNIS: Nee natuurlijk niet. Euh... ga jij mee?

CLAUDIA: Ja, ik ga mee.

DENNIS: *(zijn gemoedstoestand verandert direct)* Ik ook. Ik heb er weken naar uitgekeken.

CLAUDIA: Serieus? Je lijkt me niet echt het type voor een reis naar Lourdes euh... sorry Lourdes. *(spreek het vanaf nu goed uit)*

DENNIS: Nee dat klopt. De meeste jongens euh... mannen van mijn leeftijd zijn alleen

maar geïnteresseerd in computerspellen, maar ik ben niet zo kinderachtig. Ik ga mee met mijn tante. Zie je, die is nogal eenzaam en nu heb ik haar deze reis cadeau gedaan en ik ga mee, zodat ze niet alleen is. Snap je?

CLAUDIA: Oh, wat lief. Maar, waar is je tante dan?

DENNIS: *(kijkt rond)* Ja dat is een goede vraag, ze was hier net nog.

CLAUDIA: Ah, dan is meneer pastoor naar haar op zoek. Iets met een barkruk. Ik snap het ook niet helemaal.

DENNIS: En waar zijn ze dan heen?

CLAUDIA: De kerk in volgens mij.

DENNIS: Laten we dan maar eens gaan kijken waar ze blijven, niet?

CLAUDIA: Ja, laten we dat maar doen. Zo kunnen we toch nog niet weg.

(Claudia en Dennis lopen de kerk in. Ruben komt het café uitgelopen en begint de tafeltjes te poetsen. Fransie volgt enkele seconde later.)

FRANSIE: Wat ben je aan het doen. Je zou dat terras opruimen zodat ik weg kan met mijn bus. Dat hebben we net afgesproken.

RUBEN: Nee dat heb je met mam afgesproken en daar heeft zij niets over te zeggen.

FRANSIE: Bekijk het maar met je terras, ik rij er gewoon overheen.

(Fransie loopt woest weg en begint de koffers van Claire, Dennis en pastoor Aandenkerke in te laden. Pastoor Aandenkerke en Claire komen voorzichtig weer terug. Claire gaat aan een tafeltje zitten. Pastoor Aandenkerke spreekt Fransie aan. Ruben probeert de bestelling op te nemen bij Claire, maar zij is te druk bezig met een tijdschrift.)

PASTOOR: Bent u de buschauffeur?

FRANSIE: Ja dat klopt.

PASTOOR: En u brengt ons naar Lourdes?

FRANSIE: Jazeker. Busreizen Den Rooden Vogelaer staat altijd voor u klaar.

PASTOOR: Dan bent u zeker al vaak in Lourdes geweest.

FRANSIE: Nee, dat niet.

PASTOOR: En hoe vindt u dat, om naar Lourdes te gaan.

FRANSIE: Tja, gewoon, niets bijzonders.

PASTOOR: Hoe bedoelt u, niet bijzonders? Gewoon zegt hij, gewoon... Eerder een gewoonte.

FRANSIE: *(schrikt een beetje)* Euh... hoe bedoelt u dat?

PASTOOR: Mensen die gaan maar en die gaan maar naar Lourdes. Zonder te weten waarom ze de reis eigenlijk maken. Ja, Croissantjes en stokbrood eten. Dat kunnen ze.

FRANSIE: Ja, lekker.

PASTOOR: Lourdes is een bedevaartsoord. Waar onze moeder de vrouw Maria in 1858, 8 keer is verschenen aan Bernadette Soubirous. Een meisje van 14 jaar. Dat meisje had het over de onbevleete ontvangenis.

FRANSIE: Oh, ja de onbevleete ontvangenis, dat ken ik. Dat had te maken met Maria

en die was zwanger van Jezus en Jozef had daar niet mee te maken.

(Intussen zijn Leo en Annie uit het café gekomen. ze krijgen beiden een slecht getapt biertje aangeboden en luisteren aandachtig naar pastoor Aandenkerke.)

PASTOOR: *(Schudt zijn hoofd)* Een wijdverbreid misverstand. Dit gaat over de geboorte van Maria zelf. Zodat zij zonder belast te zijn met de erfzonde later moeder kon worden van Jezus Christus. Een dogma afgekondigd door Paus Pius de negende in 1854. En vier jaar later is Moeder Maria verschenen om dat dogma te bekrachtigen. Kortgezegd. Alleen daarom zou iedereen één keer per jaar op bedevaart naar Lourdes moeten gaan. *(Gaat zitten op het terras)*

RUBEN: Meneer pastoor, u zult wel dorst hebben. Kan ik u iets te drinken inschenken? En u mevrouw?

PASTOOR: Doe mij maar een jonge jenever.

CLAIRE: *(heeft inmiddels het tijdschrift weggelegd)* En mij een droge witte wijn.

RUBEN: Kan ik u geen lekker authentieke pilsener aanbieden vers uit het vat? Zo een lekker bier heeft u nog nooit geproefd. En dan is dat bier ook nog in de aanbieding. Twee voor de prijs van één.

PASTOOR: Nee, dank je.

CLAIRE: Nee, dank je.

RUBEN: Wat u wenst. *(zucht en wil terug naar binnen lopen als Fransie zich ermee gaat bemoeien)*

(Tijdens de komende dialoog zijn pastoor Aandenkerke en Claire in dubio of ze nu moeten opstaan of blijven zitten. Annie en Leo zien het geheel gebeuren en raken zichtbaar geïrriteerd. Naar de kinderen toe, maar ook aan elkaar. Fransie en Ruben doen heel vriendelijk tegen hun klanten maar geven elkaar steken onder water.)

FRANSIE: We hebben helemaal geen tijd om te drinken, de reis begint zo. Daarnaast wordt dit straatmeubilair zo opgeruimd. Mag ik u verzoeken in te stappen?

RUBEN: Maakt u zich geen zorgen, dit terras blijft nog wel even staan. U heeft dus alle tijd om rustig van uw drankje te genieten.

FRANSIE: Nee, dat heeft u niet. We hebben een strak schema. In de bus is voldoende mogelijkheid om een koffie of thee te nemen. Wilt u met mij meekomen?

RUBEN: Blijft u vooral zitten. De koffie in een bus is altijd maar een waterig zootje. Hier kunt u tenminste genieten van een echte kop koffie, of een echt authentiek biertje natuurlijk.

FRANSIE: Dat bier van jou smaakt ook naar zeikwater en de koffie is van de Aldi. Niets lekkers aan.

RUBEN: Van de Aldi, van de Aldi? Hoe durf je? Mijn koffie komt rechtstreeks van de boeren in Brazilië.

FRANSIE: En wie importeert die koffie uit Brazilië?

RUBEN: *(een beetje ontdaan)* Euh... de Sligro, maar het is wel het duurste merk dat ze verkopen.

FRANSIE: *(probeert pastoor Aandenkerke uit zijn stoel te helpen door aan zijn arm te trekken)* Komt u maar mee meneer pastoor. De stoelen van de bus zitten erg lekker.

(Op dat moment struikelen ze beiden en valt pastoor Aandenkerke van zijn stoel. Hij blijft roerloos liggen. Claire probeert pastoor Aandenkerke weer tot leven te weken met allerlei niet medische handelingen. Annie komt tussenbeide, helemaal in paniek.)

ANNIE: Kijk nu wat jullie doen. Heilige Maria.. Meneer pastoor bent u in orde. Meneer pastoor! *(geen reactie)* Meneer pastoor, meneer pastoor. Oh nee, hij is dodelijk gewond. We zijn verdoemd, Meneer pastoor!

(Meneer pastoor reageert nog steeds niet, Annie raakt dusdanig in paniek dat ze begint te hyperventileren en biddend op haar knieën zakt.)

LEO: Het is weer zover. Fransie, pak haar kalmeringspillen. Die zitten in haar koffer.

(Fransie gaat op zoek naar haar koffer, die ligt helemaal achterin, en alle andere koffers moeten dus eerst uit de bus. Intussen helpen Leo en Ruben, Annie op een stoel. Annie mompelt.)

ANNIE: *(herhalend)* We gaan naar de hel, we gaan naar de hel. We hebben de pastoor vermoord...

Scène 5: PASTOOR LEEFT NOG

(Annie ontvangt haar pillen en valt direct voorover als een blok in slaap.)

LEO: Zo daar hebben we de komende tijd geen last meer van. Zullen we haar even in het café leggen?

RUBEN: Dat is een goed idee.

(Leo en Ruben pakken Annie samen op en brengen haar naar het café. Fransie ruimt de koffers weer in. Claudia en Dennis komen terug van de kerk.)

CLAUDIA: Ah, daar is iedereen. Welkom allemaal op deze reis naar Lourdes. *(niemand reageert)*

DENNIS: Wat is er met meneer pastoor gebeurd?

FRANSIE: *(schrikt)* Och, helemaal vergeten. *(rent naar hem toe)*

(Claudia, Dennis en Fransie rennen naar het tafeltje waar pastoor Aandenkerke nog steeds ligt en helpen hem op. Fransie haalt pakt de natte doek waar hij eerder de bus mee schoonmaakte en legt deze (heel nat) op zijn hoofd.)

PASTOOR: *(verward)* Wat is er gebeurd? Ik voel me alsof er een olifant op me heeft gezeten.

CLAIRE: Nou, nou, zo zwaar ben ik nu ook weer niet. Gaat het weer een beetje?

PASTOOR: *(klopt zijn kleren af)* Het gaat alweer, een beetje last van mijn hoofd.

CLAIRE: Dat was een flinke klap.

PASTOOR: Een dienaar van God kan wel wat hebben hoor. *(en legt de natte handdoek weg)*

CLAUDIA: Zo, dan is het nu tijd om de tickets te controleren.

PASTOOR: Rustig aan meiske, laten we eerst nog even wat drinken. Waar blijft de bediening?

CLAUDIA: Het wordt nu toch echt tijd om te vertrekken. *(kijkt op haar klembord)* Is er

een meneer Aandenkerke aanwezig?

PASTOOR: Die? Die moet nog even bijkomen. Waar blijft die bediening toch? Ik ga zelf wel. *(hij staat op en loopt de bar in.)*

CLAIRE: Ik kan wel een wijntje gebruiken. *(loopt mee met pastoor Aandenkerke)*

(Claudia probeert ze nog te stoppen maar dat mislukt. Ze begint luidkeels te huilen. Dennis gaat naar haar toe om haar te kalmeren.)

DENNIS: Hey, trek het je niet aan. Het komt wel goed.

CLAUDIA: *(door haar huilbuien heen)* Dat kan jij makkelijk zeggen, deze reis bepaalt mijn toekomst.

DENNIS: Hoe bedoel je?

CLAUDIA: Het gaat niet zo goed op school en ik krijg een punt voor deze reis. Alle reizigers moeten na afloop een formulier invullen en als ze te negatief zijn, zak ik voor mijn stage.

DENNIS: Laat me dat formulier eens zien.

(Claudia rommelt wat tussen haar spullen en geeft een vel papier aan Dennis)

Eens even kijken... Vriendelijkheid een 10. Gastvrijheid een 10. Oplossingsvermogen een 10. Algehele reiservaring een 10. Presentatie... *(bekijkt haar van top tot teen)* Draai je eens om.

(Claudia doet dit braaf) Een 10! Zo nu moet het goed komen.

(Claudia draait zich weer om en Dennis geeft het ingevulde papier terug aan Claudia)

CLAUDIA: *(er verschijnt weer een glimlach op haar gezicht)* Oh wat lief, dank je wel. *(ze geeft Dennis een voorzichtige kus op de wang)*

DENNIS: *(bloost)* Je hebt het verdiend. Zullen we kijken of in de bus alles klaar staat voor vertrek?

CLAUDIA: Ja dat is goed.

(Claudia en Dennis verdwijnen samen in de bus en Dennis doet met een grote smile richting het publiek de deur dicht)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze